REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA" iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 277. Brașov, Miercurĭ 18 (31) Decemvrie. 1902.

Lamsdorff în calea spre Viena.

Ministrul de esterne rusesc și-a făcut deja drumul său pe la Belgrad și Sofia și de aicĭ a plecat prin Budapesta, unde a poposit 24 de óre, la Viena.

De când s'a auḑit despre misiunea ce a primit'o contele Lamsdorff de la Țarul, s'au făcut tot felul de combinațiunĭ de cătră întréga pressă europénă.

Unii au comentat călĕtoria ministrului rusesc într'un fel, alții în alt fel. Unii atribue Rusiei intențiunea de a face un pas decisiv pentru realisarea testamentului lui Petru cel mare, plântând crucea pe Hagia Sofia din Țarigrad. Alții se tem, că acțiunea ce vrea sĕ o încépă guvernul rusesc, pe basa învoielei austro-ruse de la 1897, are scopul de a submina chiar basele acestei învoielĭ, pregătind o nouă situație în Balcanĭ numai sub egida Rusiei și în favorul planurilor ei ascunse.

S'a dat espresiune și bănuelei, că guvernul Țarului face în cestiunea Orientului european o politică de duplicitate, pregătindu-șĭ, sub masca acțiunei comune cu Austro Ungaria pentru îmbunătățirea stărilor în Macedonia, terenul în favorul acțiunei proprie, ce-o urmăresce în scopul realisării planurilor sale ascunse.

In fine oficioșii de pretutindenĭ, și în deosebĭ pressa din Petersburg ca și cea din Viena, asigură sus și tare, că tóte temerile sunt nebasate, și că guvernul Țarului doresce în adevĕr sĕ fie pace în Macedonia și deci, în strînsă ințelegere cu Austro-Ungaria, voiesce a face o pressiune binevoitóre asupra Turciei pentru a-o constrînge sĕ-șĭ împlinéscă promisiunea și sĕ introducă reforme în Macedonia; apoi că tocmai din causa acéstă politica rusescă condamnă agitațiunile bulgare în Macedonia și vrea sĕ facă presiune la Sofia pentru ca guvernul bulgar sĕ pună capĕt acestor agitațiunĭ, ce primesc nutrement din Bulgaria.

Atât la Belgrad și Niș, cât și la Sofia bărbatul de stat rusesc a fost primit cu manifestațiunĭ de bucurie din partea întregei poporațiunĭ. La Sofia mai ales i-s'au făcut contelui Lamsdorff o primire și ovațiunĭ estraordinare.

Macedonenii refugiațĭ, póte și drept mulțumire pentru darul ce li-l'a adus dela Țarul, i-au făcut lui Lamsdorff, în prima séră după sosirea sa în Sofia, o retragere imposantă cu torțe, aclamându-l cu mare entusiasm. In ḑiua următóre o deputațiune i-a predat un memoriu dimpreună cu o chartă a granițelor Macedoniei. Ministrul rusesc al afacerilor streine a rĕspuns acestei deputațiunĭ numai cu câte-va cuvinte mult semnificative. „Țarului" — ḑise el deputațiunei — „nu-i plac mĕsurile de represalii, așteptațĭ ca cestiunile sĕ se resolve în mod pacinic."

Aceste cuvinte sunt sincere, întru cât în adevĕr treburile revoluționarilor bulgarĭ nu le-au plăcut nicĭ odată celor din Petersburg, când s'au sĕvĕrșit fără scirea lor. De aceea Macedonenii au și rĕmas desamăgițĭ de resultatul visitei și Saraffoviștii declară pe față, că a fost o greșélă, că i-s'au făcut atâtea ovațiunĭ contelui Lamsdorff.

Adevĕrul este, că Lamsdorff s'a purtat de tot reservat. El n'a ținut vorbirĭ și, unde a trebuit sĕ ḑică ceva, s'a esprimat numai cu câte-va cuvinte incolore. Nicĭ că putea altfel avênd înainte încă drumul la Viena.

Pe drum însĕ contele Lamsdorff a făcut un mic popas la Budapesta și curiositatea l'a îndemnat, ca cu acéstă ocasiune sĕ se preumble câteva óre prin oraș. De sigur că preumblarea acésta a făcut'o incognito, dér n'a putut scăpa de ochii agerĭ ai șoviniștilor „civilisatorĭ ai Orientului".

Și încă în ḑiua, după ce a plecat mai departe la Viena, guvernamentalul „Bud. Hirlap" sĕ și jăluesce, că Lamsdorff a petrecut 24 de óre în capitala ungară, fără ca sĕ fi simțit trebuința de a schimba vr'o părere cu guvernul unguresc.

„Cu ciasurile s'a plimbat contele Lamsdorff pe corso dela Dunăre privind înaintea sa panorama admirabilă a capitalei nóstre cu Dunărea frumósă, cu noul palat regesc și cu clădirea fantastică a parlamentului. Dér n'a aflat vrednic de a sta de vorbă, în drumul sĕu, și cu politicianiĭ maghiarĭ".

„A plecat din Budapesta ca un turist de rênd. Se vede că numai la Belgrad și la Sofia a avut misiune oficială. La Sofia a convorbit chiar și cu conducĕtorii partidelor opoziționale. De unde urméză — ḑice fóia amintită maghiară, — că contele Lamsdorff e de părere, că tóte se pot resolva în Viena. La opiniunea publică maghiară el nu reflectéză."

E lucru supĕrăcios în adevĕr. Dér óre contele Goluchowski nu este tot-odată și ministru de esterne al Ungariei, și nu trebue sĕ cunóscă el opiniunea publică din întréga monarchie?

Călĕtoria lui Lamsdorff a produs în Belgrad și Sofia marĭ speranțe, carĭ speranțe însĕ, după cum se póte judeca din vocile de pressă din Rusia, nu sunt de loc justificate. *„Moskowskija Vjedomosti"* accentuéză necesitatea acordului rusesc și austriac în cestiunile din Balcanĭ. *„Novoje Wremja"* merge încă și mai departe, declarând că Rusia doresce pacea în *Macedonia* și consideră activitatea „Comitetului" contra Turciei, „care este în drept a suprima rebeliunea în țéra sa", ca nepotrivită și pentru Bulgaria fórte periculósă. Tot așa se declară și *„Wjedomosti"* din Petersburg, esprimându-și speranța, că între politicianii din Balcanĭ se vor găsi și de aceia, carĭ își vor subordona pretensiunile lor particulare intereselor generale. — Vocile acestea din pressa rusescă dovedesc, că conferențele, ce le vor avé *Lamsdorff* cu *Goluchowski*, au sĕ contribue în mod însemnat la menținerea păcei în Balcanĭ.

Conferențele miniștrilor.

Dumineca după amiaḑĭ ministrul president *Szell*, ministrul de finanțe *Lukacs*, ministrul president austriac *Koerber* și ministrul de finanțe austriac *Böhm Bawerk*, au cónferit timp de 3 óre în afacerea pactului. Tratările s'au continuat și erĭ, luând parte și referenții.

Erĭ s'au întrunit din nou conferențele comune ale miniștrilor austriacĭ și ungarĭ. Diferențele, ce mai rĕmăseseră de la ultima conferență, nu s'au atenuat de loc și fiind-că nicĭ unul, nicĭ altul nu vré sĕ cedeze, este greu de preḑis, când și cum vor ajunge la înțelegere. In cercurile bine informate se susține, că neputênd ajunge la înțelegere, amêndoi miniștri președințĭ vor refera Corónei despre starea lucrurilor și apoi îșĭ vor da dimisia.

Pe lângă taxele pe vinurĭ, un punct însemnat de diferențe îl formézà taxele pe cereale în provincia *Tirol*, carĭ décă s'ar cassa, finanțele Tirorului ar suferi enorm, în cas când nu i-s'ar acorda acestei provincii vr'o despăgubire din visteria statului. Căcĭ Tirolul incasséză sub acest titlu un milion de coróne pe an. Acest milion ar reveni atuncĭ în sarcina statului Contele *Thun* și *Banffy* căḑuseră de acord, ca aceste taxe sĕ se mențină până la 1903. Actualul cabinet ungar ar acorda o amânare până la 1905.

In privința vămei pe vinurĭ Ungaria

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Degetarul de argint.

De François Coppée.

In vila sa din Monaco, Madame Schomberg se sfêrșesce de nĕcas și plictiselă.

Renumita curtesană, a cărei frumusețĕ 20 de anĭ de viéță destrăbălată n'au putut'o ruina, simte, cum se îndésă din ḑi în ḑi mai mult vĕlul de albéță pe ochii ei, carĭ odinióră au causat atâtea durerĭ de inimă și atâtea desastre.

Primele semne ale acestei bóle teribile le-a descoperit înainte cu doi anĭ. Intr'o ḑi, așeḑêndu-se înaintea oglindii sale de toaletă își zări fața par'că era acoperită cu un vĕl ușor; diminéța a doua vĕlul acesta de céță deveni aprópe intransparent și Mme Schomberg își aducea acum aminte, că de cât-va timp suferia de migrenă și că se plângea câte-odată, că vede musce, puncte negre și pânze de paiangen. Consultând oculiștii, aceștia toțĭ făcură aceeașĭ diagnosă și bóla îșĭ urma cursul sĕu, încet, ce e drept, dér progresând și pustiind. In sfêrșit bărbații sciinței socotiră, că trebue sĕ-i facă operație, dér Mme Schomberg e lașă. Acéstă femeie, care a făcut pe atâțĭ nenorocițĭ sĕ sufere, ai cărei nervĭ slăbițĭ cu timpul, se revoltă la gândul, că vor fi atinșĭ de un instrument de oțel, se teme de durere; ea, pentru care principele de Royamont, un tînĕr de 20 anĭ, pe care îl amețise cu dragostea, murĭ o mórte ingloriósă, strĕpuns de floreta unui zurbagiu! Ea a refusat chirurgii și lasă bóla sĕ-șĭ isprăvéscă problema pustiitóre. Madame Schomberg astăḑĭ este aprópe órbă.

Vila curtesanei este cea mai frumósă și are posiția cea mai bună în acel colț de paradis, ce se numesce Monaco. Trecĕtorul zăresce prin grilajul acoperit de plante acățătóre veranda cu perdelele rosa și crede, că aicĭ trebue sĕ-șĭ aibă lăcașul fericirea. Dér Madame Schomberg e tristă de mórte. Ea cunósce florile numai după miros și îșĭ reamintesce azurul luminos al mediteranei numai din loviturile ritmice ale valurilor. După ce a juisat mult cu tóte simțurile sale, acum nu se mai gândesce decât la unul, pe care nu-l mai are. Décă îi trimite cine-va un buchet de florĭ, îl miróså o clipită, apoi îl aruncă cu tótă forța la o parte. Pe ultimul sĕu amores — pianistul polones, care se pricepea a-i alunga melancolia prin valsurĭ improvisate — îl goni în ḑiua, când uitându-se mai de-aprópe în ochii lui, nu-i mai putù distinge privirile.

Décă zevzecul de Grigorescu, fiul bĕtrânului hospodar, singurul, care are curagiul a-o plimba de braț prin casină. ea iese repede de acolo, iritată de sunetul aurului, a cărui strălucire nu o mai póte zări, și acum nicĭ nu se mai așéḑă la masa de joc nicĭ măcar pentru un moment; ea, care adesea perdea séu câștiga la *trente et quarante* câte o avere princiară și căreia i-se dĕduse epitetul de „maximum."

Madame Schomberg aprópe órbă, cum este, totușĭ póte distinge obiectele, carĭ au strălucire mai mare, décă le apropie de ochĭ, și unica plăcere, ce i-a mai rĕmas este, de a-șĭ admira diamantele și pietrile scumpe.

Cameriera ei, Manetta, care se putea lăuda, că cu ocasiunea espoziției dela 1867 a vĕḑut în negligée tóte capetele încoronate din Europa, aduce în budoarul cel mic o mĕsuță acoperită cu catifea de colórea granatului, ér pe mĕsuță așéḑă între douĕ candelabre, în carĭ ard douĕ-ḑecĭ de luminărĭ bine mirositóre, o lădiță de abanos țintuită cu argint. In acéstă lădiță se cuprind tóte giuvaerurile stăpânei sale. Acésta se așéḑă înaintea mesei pe un jilț, deschide pe rênd resorturile. în carĭ este împărțită lădița, și cu privirea ei aprópe stinsă se uită lung și cercetătóre la numerósele inele, lanțurĭ, cercei, brățelete, broșe și diademe. Asta-i unica plăcere, pe care bĕtrâna curtesană o mai póte oferi ochilor sĕi acoperițĭ de întunerec. Focul unui diamant, strălucirea unui mărgăritar rar séu a vr'unei pietri nestimate, sunt singurele, carĭ pot aprinde o zare trecĕtóre în ochii ei. Ochii ei, carĭ se deschid marĭ, cautând lumina, se umplu de lăcomie și uitându-se la giuvaerurile frumóse, ea se gândesce la bărbații, carĭ i-le-au dat.

Vorbesce mai mult cu sine decât cu cameriera, care cu fața-i veștedă, rĕzimată cu cotele pe masă, ascultă cu un zîmbet disprețuitor amintirile galante, pe carĭ le repetă mereu Madame Schomberg, pe când dênsa își revócă trecutul, esistența lungă și nedemnă a unei fete pierdute.

„Uite, ăsta-i rubinul marelui duce", ḑice ea. „Bietul Leopold, cum se va fi plictisind în exilul sĕu din Scoția, de când l'au isgonit supușiĭ sĕi și i-au murdărit trăsura cu noroiŭ! Splendide rubine în

pretinde taxe enorme pe vinurile italiene, pe când Austria se opune la acésta.

Cea mai mare dificultate residă în faptul, că tóte cestiunile sunt atât de strîns legate de olaltă, încât chiar décă s'ar face înțelegerea asupra tuturor punctelor, un singur punct neresolvat restórnă tótă înțelegerea.

Rĕspuns săsesc la „Mesagiul lui Apponyi“.

Organul național săsesc din Sibiiu, în numĕrul sĕu de astădĭ rĕspunde la „Mesagiul lui Apponyi“ publicat în „Brassói Hirlap“ și pe care l'am dat și noi în traducere. Reproducem din acest rĕspuns următórele:

In ceea-ce privesce definiția acelora, carĭ „sunt de bunăvoire“, putem declara liniștiți, că noi Sașii, în acest sens (politic, obiectiv) ne putem numĕra între „cei bunĭ“. (După cum am arătat în alte articole, noi considerăm în sensul moral, subiectiv de „bun“ pe fie-care, care are convingerea cinstită, că drumul pe care merge, duce la salvarea patriei). Căcĭ și noi Sașii *recunóscem fără reservă* acea unitate națională politică și de stat, cu cuvĕntul și cu fapta, acea națiune unitară, în privința politică: indivisibilă, despre care vorbesce introducerea la legea naționalităților! Nouĕ Sașilor — o mărturisim sincer — nu nĭ-a fost ușor a străbate contra propriilor nóstre dorințe la acéstă recunóscere. Tradițiunea istorică seculară, a căreĭ putere asupra inimilor omenescĭ un filosof ca Apponyi o cunósce și recunósce, ne-a vrăjit înaintea sufletului mereu tabloul „națiuneĭ“ autonóme săsescĭ. Décă am biruit acéstă tradiție, și décă ne-am putut în sfĕrșit împăca cu națiunea politică unitară *ungară* de astădĭ, acésta am făcut'o fiind-că tocmai legea naționalităților, prin dispoșițiile sale echitabile — spre a întrebuința cuvintele lui Apponyi — „ne lasă teren pentru iubirea către rassa nóstră și pentru alipirea către limba nóstră“. Căcĭ în acéstă residă condițiunea] de esistență a nóstră desfășurată în istoria nóstră aprópe milenară. In acéstă culminéză întrega nóstră politică, întru cât ea este specifică săséscă.

Recunóscem așa-dér națiunea unitară politică din legea naționalităților și n'avem de a face nimic cu nicĭ un fel de federalism, fie politic, fie administrativ, mai ales că un asemenea federalism și pentru noi ar fi identic cu peirea. Pe de altă parte *perhorescăm* hotărît și suntem decișĭ a *combate*, până la totala istovire a slabelor nóstre puterĭ, orĭ-ce tendință îndreptată contra nóstră, spre a preface unitatea politită a națiuneĭ, într'o unitate *etnografică* și *de limbă*. Pentru-că acésta cere a renunța la sufletul poporului nostru, a ne lăpĕda de ceea-ce este scump și sfânt sufletului nostru. Tot ce stă în legătură cu aceste tendințe, pentru noi dușmanóse de de mórte, îĭ dicem în terminologia nóstră: „șovinism“ și „maghiarisare“. Și fiind-că noțiunea „statului național“, în accepțiunea comună, se confundă adesea în ceea-ce privesce politica și ethnografia, nu ne putem debarasa de un fel de neîncredere, de cate-orĭ audim de ea.“

La apelul făcut de Apponyi, ca Sașii patrioticĭ sĕ se lapede de cei periculoșĭ și dușmanĭ patrieĭ „S. D. T.“ rĕspunde, că de esistența unor asemenea elemente periculóse în mijlocul Sașilor *n'are cunoscință*.

Sarafoff și Macedonia.

Un redactor al diarului „*Zeit*“ a interviewat pe Boris *Sarafoff*, care a descins incognito la otelul „Residenz“ din Viena. Sarafoff a dis, că visita lui Lamsdorff la Sofia l'a făcut sĕ plece din Paris și sĕ se întórcă în patrie.

Sarafoff a adăogat apoi:

„—Se dice, că Lamsdorff va obliga în mod imperios pe Macedonenĭ sĕ renunțe la acțiunea ce au întreprins. Nu cred că acésta va fi ceva lesnicios. Eu și amicii mei nu suntem servitorii domnitorilor.

„Décă Lamsdorff mĕ va chiema, pentru ca sĕ-mĭ dea sfaturĭ, am sĕ-i spun pe față tot adevĕrul.

„Toțĭ Macedonenii sunt înțeleșĭ, ca Macedonia sĕ nu fie despărțită în bucățĭ.

„Noi nu voim unirea tuturor Bulgarilor. Macedonia trebue sĕ fie autonomă.

„Mi-se spune, că Lamsdorff a promis prințului Ferdinand coróna de rege, décă va suprima comitetele. De aceea eu nu cred, că Rusia voesce autonomia Macedoniei.

„De sigur, Lamsdorff va sfătui pe prințul Ferdinand sĕ distrugă comitetele.

„Noi nu avem încredere în reforme. Ne vom uni cu toții la momentul potrivit pentru a organisa o revoltă generală.

„Mĕ duc acum sĕ vĕd ce e de făcut.

„De-ocamdată mĕ satisface faptul, că mulțumită operei mele, diplomația vré sĕ se aplice reforme în Macedonia“.

SCIRILE DILEI.

17 (30) Decemvrie

Contele Lamsdorff. In pressa europénă se vorbesce mult despre persóna cancelarului rusesc, din incidentul visitelor de la Viena, Belgrad și Sofia. Contele *Nicolaevicĭ Vladimir Lamsdorff* își trage originea dintr'o vechiă familie germană din Vestfalia. Un membru al acestei familii a emigrat în vécul al 18-lea în Rusia și la 1817 a căpĕtat de la Țarul Ales. I. titlul de conte. Actualul ministru de esterne rusesc s'a nâscut la 1844, are decĭ etatea de 58 anĭ. Studiile și le-a făcut în liceul Alesandru și în academia superióră diplomatică. După-ce și-a făcut studiile în acéstă academie, i-s'a dat o funcție la guvernul central. Serviciile în resortul ministeriului de esterne și le-a început la 1866 sub Gorceacov; la 1875 a devenit prim-secretar al ministeriului. In calitatea acésta a însoțit pe Gorceacov la 1878 în Berlin și a luat parte la congresul de acolo. La 1882 era secretar la departamentul afacerilor esterne sub Giers. A însoțit pe Țarul Alesandru III la Danțig, apoi la Skiernevice și Krems, unde se întêmplase întrevederile de monarchĭ. După mórtea lui Giers și a prințului Lobanov-Rostovski, a luat interimal conducerea ministeriului la 1896. La 1897 a funcționat ca locțiitor pe lângă Șișkin, ér după 34 anĭ de serviciu fù numit, în fine, în Iunie 1900 ministru de esterne. Părerea generală e, că Lamsdorff e om ambițios și de sentimente slave ireproșabile.

Wlassics, Vaszary și episcopiile vacante. O telegramă din Budapesta spune, că ministrul de culte și instrucțiune publică Iuliu *Wlassics* a făcut o visită primatelui Claudiu *Vaszary* cu care a conferit timp mai îndelungat în afacerea episcopiilor vacante.

De la Congresul agrar. Biroul Congresului agricultorilor din România a adresat M. S. Regelui următórea telegramă:

„Agricultorii din tóte unghiurile țĕrii, pentru întâia-óră adunați astădĭ în Congres, încep consfătuirile lor închinându-le Maiestățeĭ Vóstre, ca celui mai de frunte agricultor al României. Cu toții rugăm pe milostivul Dumnedeu sĕ ne ajute a munci cu pace și unire, cu bărbăție și nepregetare pe căile, carĭ duc spre îmbunătățire și sporire, după frumósele pilde ce dilnic ni se dau de Maiestatea Vóstră. Sĕ trăițĭ, Sire! Sĕ trăiéscă Dinastia!“

Alegerĭ la „Albina“. Sâmbătă a ținut direcțiunea „*Albineĭ*“ ședință și a făcut următórele alegerĭ: secretariu al institutului de credit și economii „Albina“ a fost ales d l Dr. Tiberiu *Brediceanu*, ér membru în direcțiune, în locul devenit vacant prin abdicere, P. C. Sa Dr. Eusebiu R. *Roșca*, director seminarial în Sibiiu.

Legea meseriașilor din România. Camera de comerciu din Bucurescĭ a alcătuit tabloul brevetelor și carnetelor eliberate până acum pe basa nouei legĭ a meseriilor. S'au emis 1909 brevete de mĕestru și 2566 carnete de lucrătorĭ. După naționalitățĭ, meseriașii se împart ast-fel: Românĭ 2248; Evrei considerați ca supușĭ românĭ 943; Austro-ungarĭ 614; Bulgarĭ 40; Sêrbĭ 15; Turcĭ 89; Grecĭ 17; Italienĭ 45; Germanĭ 46; Francesĭ 8; Elvețienĭ 5; Belgienĭ 3; Rușĭ 4; Englesĭ 1 și Danesĭ 1.

Banĭ de dare furațĭ. In comuna *Vad* (comit. Făgăraș) s'a întêmplat într'una din dilele trecute, că făptuitorĭ până acum necunoscuțĭ au furat toțĭ banii de dare administrațĭ, spre mulțumirea generală, de cassierul comunal Achim *Vornica*. Cassierul a uitat din nebăgare de sémă cheia în lada în care se țineau banii și mare-ĭ fù mirarea când a doua di diminéța află ușa deschisă și banii dispăruțĭ. Vornica și-a prefăcut în banĭ tótă averea lui privată, ca sĕ înlocuéscă suma furată. Gendarmeria caută pe făptuitorĭ.

Emigrarea. Statistica publică date tot mai interesante despre emigrărĭ. Numai din comitatul Gömör au emigrat în timpul din urmă 350 individĭ fără pașaport regulat la America. Din comitatul Moșon se anunță, că au emigrat numeroșĭ feciorĭ obligațĭ la miliție. Dintre 750 obligațĭ la miliție, 500 au emigrat la America, cea mai mare parte în anul curent.

Pentru masa studenților românĭ din Brașov au întrat de la dómna *Sabina Preda násc. Andreica și d-l Dr. Basiliu Preda*, advocat în Câmpenĭ, **100 coróne** întru amintirea de vecĭ a rĕposatului lor părinte *Mihail Andreica*. D-l Savu *Luca* din Satulung și-a plătit cotisația anuală de *2 cor.* — Priméscă marinimoșii donatorĭ cele mai sincere mulțămite. — *Direcțiunea școlelor medii gr. or. române.*

Pentru Casa Națională. Următorii domnĭ și-au rĕscumpĕrat felicitările de anul nou în favorul fondului Casei Naționale: 1) Iosif St. Șuluțiu, consilier de tribunal, în pens. 10 cor. 2) Dr. Ilie Beu, medic 5 cor. 3) Ioan Vătășan, contabil 5 cor. 4) Nicolau Togan, protopop 3 cor. 5) Romul Simu 2 cor. (toțĭ din Sibiiu). 6) Sever Barbu, contabil (Reghin) 5 cor. In total *30 cor.*—Secretariatul „Asociațiunei“: Dr. C. *Diaconovich*.

Rĕscumpĕrare de felicitărĭ. Societatea română inteligentă din Bistrița și-a rĕscumpĕrat felicitările de sĕrbătorĭ și anul nou în scopul „Pomului de Crăciun“ pentru școlarii românĭ săracĭ din Bistrița. La acésta s'a alăturat și venerabilul căpitan pensionat din Ragla, d-l Ioan Mărgineanu, dăruind drept rĕscumpĕrare de gratulărĭ, la „Pomul de Crăciun“ 5 cor. și la a IV-a bibliotecă poporală ce se va înființa, încă 5 coróne“. *Colectantul.*

Curcubeu. In regiunea Budapestei s'a arătat dilele trecute un minunat curcubeu.

Fete nihiliste. Așa se pare, că nihilismul nu póte fi stîrpit din Rusia. In mișcarea revoluționară, care e în crescere

---

colórea oțĕtului rosa! Asta-i o piétră rară, care nu se află de cât pe insula Ceylon... Uite colierul de la W... cel gros, care a dat faliment, fără sĕ se alégă cu ceva din acel faliment. Perle negre-albastrie de o valóre nespusă... Da, îmĭ aduc aminte că am dat afară pe acel dobitoc, fiind-că cumpĕrase și nevestei sale aceleașĭ giuvaerurĭ, ca și mie... Ĕtă și cerceii marchisului; nu era bogat, bietul Leo, dér era adevĕrat aristocrat! In ajunul dilei când era sĕ-i afișeze numele la club, puff... și a nimerit bine, drept în inimă. Douĕ safire de șése carate sunt un cadou destul de nobil din partea unui calic, mi-se pare însĕ, că în acea séră avù noroc mare la baccarat. Uite și smaragdul de la beiul Beli. Curios lucru! Toțĭ prietenii mei avură un sfîrșit nenorocit. Pe acesta îl găsiră într'o diminéță mort pe divanul sĕu. Il sugrumară la porunca Chedivului... Admirabile smaragde! O, o! ăsta-i greu de tot! Este diademul regelui Litvaniei... cu diamant, jumĕtate cât Sancy*)... un diamant istoric, draga mea, pe care giuvaergiii de curte au vrut sĕ-l rĕscumpere, când sĕrmanul Ioan IV și a măritat fata... Maiestatea Sa e mai norocos, de cât ceilalțĭ prietenĭ ai mei. A îmbĕtrânit puțin, ce e drept, dér pórtă perucă și își văpsesce barba, după cum se vede de pe monede și mărcile postale!“...

După ce și-a povestit astfel cât-va timp vechile sale istorii, carĭ s'au sfîrșit tóte în rușine și mâhnire, madame Schomberg închide lădița de abanos, în care sunt ascunse atâtea comorĭ strînse una lângă alta în cămăruțe, ca cosciugurile într'o criptă familiară.

Uneorĭ își vîră mâna până în fundul lădițeĭ și scóte giuvaerurile de moda veche și de valóre mai mică, carĭ stau pe fund d'avalma. Acestea nu strălucesc în de-ajuns, pentru a le puté distinge și a-șĭ puté aduce aminte, cine i-le-a dat.

Manetta se așédă acum lângă stăpâna sa, care de obiceiŭ îĭ dă câte ceva, un inel strîmbat, un medailon eșit din modă, un capĕt de lanț de aur.

Intr'o séră bîjbâind Manetta cu degetele printre obiectele scóse, descoperĭ spre mirarea ei un degetar de argint — acest clenodiu al sĕracilor, creat pentru munca cinstită — și care părea a se rușina, că și el se află în acéstă societate.

Manetta îl pune în degetul arĕtător și dice rîdênd către stăpână-sa: „Uite, un degetar de argint!... Ah, Dómnă, cum vine ăsta aici?“

Dómna Schomberg nu-l póte vedé, îl ia însĕ în mână și îl învîrte printre degete.

Ca fulgerul se transportă cu amintirea în acel timp, când era fată cinstită și se numia Virginia Poirot. Își făcuse ucenicia la o florăréssă din strada St. Denis. Degetarul acesta de argint i-l'a dat cadou de anul nou Jean Baptist, curierul prăvăliei. El o iubia și avea de gând sĕ o ia de nevastă. Cu tóte că tótă diua alerga de-a curmezișul Parisului ducênd subsuóră un carton oval învĕlit cu mușama, totușĭ în fie-care séră o însoția până la porta casei din șoseaua Clignancourt, în care tatăl ei era odăiaș. Acest flăcău harnic, cu obrajii roșii și cu pĕrul creț, era un pețitor acceptabil; însĕ amêndoi la olaltă câștigau pe di numai 8 francĭ. Cum puteau ei în asemenea împrejurărĭ sĕ întemeieze gospodărie? Il refusă. Trecênd prin faubourg-ul Poissonière, în fața unei tutungerii, se opresce subit și dice curtesanului sĕu: „Nu trebue sĕ te mai ostenescĭ, d-le Jean Baptiste, căcĭ îțĭ spun odată pentru totdeuna: nu-mĭ trebuescĭ!“

Peste opt dile se duse cu nisce „prietenĭ“ în Elysée Montmartre și își luă un amant. Sĕrmanul Jean Baptiste! Incă unul care muri pentru dênsa. După o jumĕtate de an, când ea se cufundase într'o viéță destrĕbălată, el s'a otrăvit cu oxyd de carbon, ér pe scaunul de lângă patul lui s'a găsit o țidulă, pe care erau scrise cuvintele: „Mor, fiind-că iubesc pe Virginia!“

Fața Dómnei Schomberg, acea față întunecată a bĕtrâneĭ și órbei curtesane, deveni și mai posomorîtă, ca de obiceiŭ; ea puse degetarul érăși pe fundul lădiței.

„Ei bine, dómnă“, repetă cameriera cu un rîs sarcastic, „nu e permis sĕ aflăm ce-i cu degetarul?“

Madame Schomberg trîntesce mâniósă capacul și îĭ rĕspunde încet cu accentul mitocănesc al mahalagiilor, de care tótă viața ei nu s'a putut desbăra: „Asta? Nu-i nimic... este tinerețea mea“.

0....

*) Harlay de Sancy, bărbat de stat frances, posesorul unui diamant celebru, care i-a conservat numele (1546—1629). — Nota tr.

continuă, nihilismul îşĭ are partea sa însemnată. Fetele tinere propagă tocmai aşa ideile nihiliste, ca şi tinerii şi bărbaţii. O telegramă din Petersburg anunţă, că la 3 Dec. v. studentele de acolo au arangeat un concert în sala festivă a casinei nobililor. Când s'a sfîrşit concertul, studentele au întonat ca la comandă un imn, în care se glorifică fapta lui Balmasev, cel care a omorît pe ministrul de interne Sipjagin. S'au depărtat apoi cântând cântece nihiliste, dintre carĭ unele direct îndreptate contra Ţarului. Poliţia a arestat multe din ele.

Omor şi jaf în nóptea de Crăciun. Se scrie din Budapesta: In comuna Tees s'a sěvârşit în nóptea de Crăciun un omor îngrozitor. Familia ţěranului Mihai Süle se dusese la liturgia de médă-nópte, cum se obicĭnuesce la catolicĭ. Acasă nu rěmase decât mama luĭ Süle, o femeie bětrână de 70 anĭ. Când s'au întors acasă, au găsit pe bětrâna cu capul sdrobit într'o baltă de sânge. Tóte saltarele erau sparte şi efectele furate. Intre altele s'a furat şi un libret de economii în suma de 1200 coróne. Vizitiul lui Süle, Barna Andràs, s'a dus alaltăerĭ cu libretul la bancă, sě scótă banii, cu care ocasiune fù arestat.

Un salut frăţesc

învěţătorilor românĭ din districtul Almaşului.

Salute şi onóre vouě bravĭ şi stimaţĭ învěţătorĭ românĭ din districtul Almaşului! Laudă vouě bărbaţĭ de caracter firm românesc!

Sufletul vostru s'a indignat cu dreptul şi inima vóstră nobilă s'a scârbit de temeritatea órbă, cu care tovarăşii voştrii din Sělagiu s'au năpustit asupra clerului, inteligenţei şi neamului român, insultându-l în diarul „Szilágy" în modul cel mai nevrednic!

Ca o bombă de dinamită a cădut acel manifest în mijlocul românimei din Sělagiu, sub ale cărei impresiunĭ dureróse, clerul, inteligenţa şi poporul român stătea consternat, nesciindu-şĭ da sémă despre causa şi efectul sdrobitor produs prin acela în sanctuarul sufletelor conscie de împlinirea cu devotament a chemărei lor sublime.

Şi când clerul român din Sělagiu, dorind dorea şi cu adóre ofta, ca sě audă rěsunând vre-odată din sînul învěţătorilor românĭ un sunet dulce armonios, care sě resfire şi înece cu totul sunetele discordante şi false, inscenate de către compania celor 21 învěţătorĭ, la adresa sa; când clerul în nedumerirea lui, — vědênd cu durere, că nu se află nicĭ un învěţător, care sě înţelégă, vorbéscă şi rostéscă dreptatea şi judecata adevěrată asupra lui, — voia sě facă apel pentru demascarea nevinovăţiei sale, la zidurile recĭ şi neînsufleţite ale şcólelor române, că baremĭ aceste ziduri se glăsuéscă în faţa lumei române despre zelul, devotamentul şi activitatea neadormită a clerului, desfăşurată în causa şcólelor române: — étă că în momentul ultim, spre bucuria nóstră a celor caluminaţĭ şi insultaţĭ se găsiră o falangă vrednică de învěţătorĭ, carĭ făcură acésta. Conscii de-oparte despre orórea faptei servile şi nedemne, sěvêrşită de către colegii lor; de altă parte convinşĭ pană în suflet, că în Sělagiu nu se póte vexa şi abrutisa nicĭ un învěţător adevěrat şi cu chemare, necum de către cler, déră de către nimenea, căcĭ este cine sě-i păzéscă şi ocrotéscă până *ad non plas ultra* în persóna venerabilului vicar Barbolovicĭ, ale cărui merite pentru şcóla română nu le vor puté întuneca nicĭ chiar gurile rele ale infernului, acéstă trupă démnă de învěţători românĭ nu putură înăduşi glasul consciinţei lor curate. Sě alarmară, ca sě sară şi sě salveze onórea atăcată a poporului român, şi sě pareze lovitura îndreptată spre a ştirbi integritatea caracterului român a învěţătorilor românĭ Sělăgenĭ. Drept aceea în nr.-ul 269 al „Gazetei" ei îşĭ esprimă legitima lor indignaţiune şi reprobare faţă de fapta condamnabilă a colegilor lor şi protestéză în contra insultelor şi invectivelor ridicate cu nedreptul asupra clerului român, prin ceea-ce dau în mod vrednic clerului insultat satisfacţia meritată.

Permiteţi-mĭ decĭ, onorată Redacţiune, că de-oparte în numele clerului român, de altă parte şi ca provocat prin procederea nevrednică a învěţătorului sěu C. Maroşan, subsris în acel manifest, fără ca vre-odată sě-i fi dat ansă lui, séu la alt-cineva spre acésta, sě viu în colónele preţuitului Dv. diar a da espresiune celui mai profund respect şi stimă faţă de stimaţii învěţătorĭ din districtul Almaşului, carĭ din îndemn propriu şi spontan au sărit întru apěrarea clerului, adênc vătěmat prin manifestul învěţătorilor românĭ din „Szilágy" nr. 43, şi a le rosti pentru conduita démnă şi manifestaţiunea de aderinţă dată nouě — şi prin noi dată bisericei, şcólei şi neamului românesc, — cea mai cordială mulţămită. Ii asigur, că precum până acum, aşa şi de aicĭ înainte, iubirea şi stima nóstră i-va însoţi întot-déuna, de câte-orĭ ca adevěraţĭ ucenicĭ ai lui Cristos, se vor sili alăturea cu clerul a apěra onórea Sionului românesc şi a ţiné sus cu mândrie neprihănitul stindard al palastrei muselor românescĭ....

Luminaţĭ şi deşteptaţĭ, stimaţĭ şi fraţĭ învěţătorĭ românĭ, poporul român, căcĭ adevěrata lui fericire vremelnică şi vecĭnică, nu póte sě consiste decât în iubirea, alipirea şi îmbrăţişarea scumpei legĭ strămoşescĭ românescĭ, care lege Românul o suge singur numai în şcóla şi biserica românéscă! In acéstă silinţă nobilă a vóstră vě vom urmări cu drag în totdéuna...

Inainte numai cu Dumnedeu, bravĭ învěţătorĭ românĭ! Atitudinea vóstră resolută a mai vibrat încâtva fibrele inimei nóstre disgustate, marinimia vóstră a desarmat pre un moment amărăciunea nóstră, în urma pamflet. lui din „Szilagy". Şi décă în sînul învěţătorilor românĭ sělăgenĭ va afla resunet accentele melodióse de armonie sfântă ale vóstre, atuncĭ sufletul şi inima clerului român va fi cu voi şi cu toţĭ cei carĭ sciu sě preţuéscă ca voi şcóla şi biserica română şi causa sfântă a culturei némului nostru.

Căţelul-român, 25 Dec. 1902.

Graţian Flonta,
preot român.

Fuga principesei de Saxonia.

Cercurile curţii din Dresda presentă evenimentele în colorĭ, carĭ dau altă înfăţişare fugei principesei Luisa.

Atât marele duce de Toscana, cât şi regele Saxoniei au căutat tóte posibilităţile de a încunjura scandalul public. Ei ar fi fost decişĭ în interesul copiilor, de a aduce jertfele cele mai marĭ. Pe principele de corónă îl muncia grozav gândul, că a trebuit sě se căsětoréscă c'o femeie, pe care o iubea sincer, dér despre care se convinsese, că ea şĭ-a dat inima altuia. Timp de 8 lunĭ de dile a purtat principele durerea acésta în inima lui, fără ca cei din jurul sěu sě fi bănuit măcar. Numai rudeniile mai apropiate cunosceau chinurile acestea sufletescĭ ale principelui, şi anume: regele George şi împěratul şi regele Francisc Iosif.

După mărturisirea principesei Luisa, că are *relaţii intime* cu altă persónă. era esclusă orĭ ce împăciuire, şi cel mult décă puté fi vorba de a acoperi scandalul şi de a salva aparenţele. Nu este adevěrat, că principele de corónă s'ar fi duelat cu archiducele Leopold Ferdinand, fiind-că acesta ar fi aflat, că principele tractéză rěu cu sora sa. Nu-i adevěrat nicĭ aceea, că în duel principele de corónă ar fi fost rănit. Nu-i adevěrat, că principele ar fi dat prilegiu soţiei sale, ca ea sě-i fie necredinciósă. Familia marelui duce, principele moştenitor, principesa Luisa şi împěratul-rege Francisc Iosif au stabilit, ca principesa, după nascere, adecă în Aprilie sě se ducă în Riviera sub pretext de bólă şi sě rěmână acolo până când se vor fi arangeat lucrurile. Profesorul Giron a fost concediat numai din causă, ca sě se evite un scandal. El n'a fost concediat mai curênd pentru-că era temerea, că scandalul va eşi în public. Giron a fost concediat, după ce declarase pe cuvêntul sěu, că nu va mai vedé pe principesa. Décă cu tóte acestea principesa a fugit, ea a făcut'o numai la îndemnurile lui Giron, căcĭ e pe deplin constatat, că principesa s'a întêlnit adesea cu el, şi după-ce a fost concediat. Giron i-a scris principesei, că şi pe ea, ca şi pe Luisa de Coburg, vor declara-o smintită şi vor instala-o într'un sanatoriu. Giron a sciut esploata situaţiunea şi a face capital din acésta. Pe principele l'a ameninţat, că décă i-se va atinge numai un fir de pěr, are sě descopere totul în publicitate.

Erau dile când principesei Luisa îi păré rěu de ceea-ce a făcut şi cerea ertare de la bărbatul sěu. Dér şi principele e om, — şi n'a putut sě-i erte. Principesa a fugit fără a duce cu sine decât ceea-ce era pe ea. Banĭ a căpětat numai după-ce s'a întêlnit cu fratele sěu, care a ridicat de la o bancă austriacă suma de 100.000 coróne, ce o avea depusă acolo.

*

Wilhelmina Adamovicĭ, amanta archiducelui Leopold Ferdinand, despre care s'a scris atât de mult, nu este o domnişóră inocentă, care ar fi captivat inima archiducelui prin graţiile sale virginale, ci este o fată, despre care se scie, că frecuenta în Brünn casa de toleranţă Jenny Loukotzky, de unde a fost ridicată într'un rênd şi dusă la poliţie, ca sě se legitimeze. Aicĭ a fost ţinută în arest, până au venit părinţii de au scos-o. — Despre archiduce se scie de asemenea, că a avut şi mai 'nainte relaţii, între altele cu d-şóra Rille, cu care a avut şi o fetiţă, care trăiesce, pe când d-şóra a murit. O altă relaţie a avut archiducele şi cu fosta choristă d-şóra Pelikan, cu care de asemenea a avut o fetiţă. D-şóra Pelikan a fost nevoită a se adresa justiţiei pentru a obţine alimentaţie pentru fiică sa, deórece pe cale pacĭnică n'a ajuns nicĭ la un resultat.

Intre astfel de împrejurărĭ nu ne mirăm că aventuriosul archiduce nu puté suporta atmosfera Curţii, unde de sigur nu i-se vor fi tolerat asemenea lucrurĭ şi pe carĭ suntem sigurĭ că înzadar speră a şĭ-le continua nepedepsit în societatea burgheză. Ceea-ce nu i-se permitea archiducelui Leopold Ferdinand, nicĭ cetăţenului Leopold Wölfing nu i-se va permite, pentru-că scandalul tot scandal rěmâne atât în sferele mai înalte, cât şi în cele mai de jos.

*

Archiducele Leopold Ferdinand despre care atât de mult s'a vorbit dilele acestea, a declarat unui diarist, că la cas când nu i-se va libera renta anuală ce i-se cuvine, va intenta proces contra Maies. Sale monarchului.

Representaţii şi petrecerĭ.

Inteliginţa română din Tohanul-vechiu învită la representaţia teatrală împreunată cu dans, care se va ţiné Joi (a doua di de Crăciun v.) în 8 Ianuarie st. n. 1903, în localul d-lui comerciant H. Ungur. Inceputul la 7 óre séra precis. Preţul de întrare: de persónă 1 cor. 20 banĭ, de familie până la 3 membrii 2 cor., (peste 3 membrii 1 cor. de persónă în familie). Venitul curat se va da pentru un scop filantropic.

NB. Contribuirile şi ofertele marinimóse se vor primi cu mulţumită şi se vor publica.

Programa: 1) „Ţiganul la vênat", poesie de T. Speranţă, declamată de d-l N. Crăciun. 2) Teatru. Se va representa: „Petulantul", comedie în 5 acte de August Kotzebue, trad. de I. St. Şuluţ. Rolurile le vor avé: d-l B. Clococean, d-na Roza Manoila, d-ra Rea Silvia Ungur, d-l Nicolae Craciun. *** d-l N. Voda, d-ra Valeria Pop, d-l H. Ungur, d-ra Alexand. Nemeş. *** — După representaţie urméză dans.

Societatea de lectură română din Rěşnov, învită la representaţiunea teatrală, ce se va arangia cu concursul binevoitor al corpului învěţătoresc, Joi, în 26 Dec. v. 1902 (a doua di de Crăciun) (8 Ian. n.) în sala hotelului „Zur Rosenauer-Burg". Inceputul la 7 óre séra. Preţul de întrare: de familie à 3 persóne 80 crucerĭ, de persónă 40 crucerĭ. Contribuirile şi ofertele marinimóse se primesc cu mulţumită şi se vor publica. Venitul curat este destinat pentru sporirea fondului societăţii.

Programa: 1) „Imnul unirei", cor. 2) „La oglindă", poesie de G. Coşbuc. 3) „Coróna cufundată", cor de Bönike. 4) „Peneş Curcanul", poesie de V. Alesandri. 5) Teatru: „Vlăduţul mamei", comedie cu cântece, de Ioan Lupescu. In pausă se va juca „Căluşarul de la Blaşiŭ" şi „Bătuta".

Tinerimea rom. din Orăştie şi împrejurime va aranja o petrecere cu dans în sala Hotelului „Transilvania" din loc, Joi (a doua di de Crăciun) 26 Decemvrie 1902. (8 Ian. 1903). Venitul curat este destinat pentru bisericile române din loc. Inceputul la 8 óre séra. Preţul de întrare: de persónă cor. 1·50, de familie 3 cor. Ofertele benevole se primesc cu mulţumită şi se vor publica. Damele sunt rugate a-se presenta în toaletă simplă, orĭ costum naţional.

ULTIME SCIRI.

Viena, 29 Decemvrie. Tratările de erĭ şi adĭ privitóre la pact, n'au avut încă resultat. Coloman *Szell* a raportat adĭ Corónei.

— Ministrul de esterne a denunţat în numele ambelor guverne convenţiile comerciale cu Italia.

Viena, 29 Decemvrie. Ministrul de esterne rusesc *Lamsdorff* a sosit adĭ aicĭ. La gară i-a eşit spre întêmpinare ambasadorul rusesc contele *Kapnist* şi întreg personalul ambasadei. Lamsdorff a descins la otel „Sacher". Mâne, Marţĭ, se va da un prând la Curte în onórea lui Lamsdorff. La 2 óre d. a. Lamsdorff va fi primit de Maj. Sa.

Sofia 29 Decemvrie. O deputaţiune de macedonenĭ a predat lui Lamsdorff un memoriu dimpreună cu o hartă a fruntariei Macedoniei, alcătuită după pretenţiunile emigranţilor. Lamsdorff a rěspuns deputaţiunei:

— „Ţarului nu-i plac měsurile de represalii. Aşteptaţĭ, ca cestiunile sě se resólve în mod pacĭnic".

Constantinopol, 29 Decemvrie. La Yldiz-Kiosk domnesce o vie consternare. Sultanul enervat de ultimele evenimente, îşĭ dă tótă ostenéla, ca sě convingă puterile de buna sa credinţă, în aplicarea reformelor pentru Macedonia. Cu deosebire alarmat e Sultanul de ultimul demers al ambasadorului Angliei. Vorbindu-i în numele guvernului din Londra, ambasadorul l'a sfătuit pe Abdul-Hamid, ca sě dea satisfacţie puterilor „pentru a nu grăbi desnodămênt funest Turciei".

Dilnic se ţin consilii de miniştrii, une-orĭ chiar câte două pe di. In fie ce moment plécă de la Yldiz-Kiosk câte o ştafetă imperială cu ordine pentru paşale. Telegraful e în continuă activitate. Chiar din palatul Sultanului pornesc de câte cincĭ orĭ pe di ordine către valii, cu instrucţiunĭ contradictorii de mai multe orĭ asupra aplicării reformelor. Ambasadele marilor puterĭ sunt literalmente copleşite de copiile de pe ordinele telegrafice ale Sultanului către autorităţile din Macedonia.

Sosiţi in Braşov.

Pe diua de 29 Decemvrie.

Europa: Popoviciŭ, medic veterinar, Braşov; Kehiain, comerciant, Galaţĭ; Kaufmann, Pesta; Ascher, Grünberger, Sibiiu; Deutsch, Prossnitz; Tirbu, Fekete-Bátor; Geringer, Gy. St. Miklos.

Bucurescĭ: Grünfeld, Făgăraş; Tausinger, Viena; Wohlner, Pesta.

Orient: Moldovan, Satulung.

Grand: Bárány, K. Vásárhely, Kohn, Becĭcherec.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureşianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Călindarul Plugariului.

A apărut și se póte procura de la tipografia *A. Mureșianu* — Brașov, „Călindarul Plugariului". Prețul, cu porto, **25 cr.** (50 banĭ).

Acest călindar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obicĭnuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor și cele poștale, scala timbrelor, Mĕsurile, tîrgurile din Ardeal și Ungaria și lista advocaților românĭ.

In *partea literară* vedem portretul bine reușit al repausatului episcop *Mihail Pavel* cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Sĕ-l urmăm"). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cincĭ într'o păstaie (poveste de Andersen), Luléua lui moș Radu, Legenda pămêntului și a muncii, de Dim. Dan, „Al mai tare om din lume" (poesie în dialect bănățenesc) de regretatul tînĕr poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine representată prin următórele articole: „Dușmanii economiei" de Ioan Georgescu; „Plantarea pomilor" de A. Boldor, „Causele de ce sĕmĕnăturile sunt rele" de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricăcióse pomilor și viilor", „Ce plătesce banul și cum îl crutăm noi?"

După partea economică urméză pe mai multe paginĭ diferite *„povețe"*, apoi „Diverse" și în fine „Anecdote și Glume".

Ca adaos sunt și anul acesta o mulțime de anunțurĭ.

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Decemvre n. 1902

Renta ung. de aur 4%	120.—
Renta de coróne ung. 4%	98.—
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$%	91.10
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	98.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	199.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	156.75
Impr. ung. cu premii	101.35
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	101.25
Renta de argint austr.	120.70
Renta de hârtie austr.	100.40
Renta de aur austr.	92.45
Losurĭ din 1860.	151.10
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15.48
Acții de-ale Băncei ung. de credit	719.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	681.—
Napoleondorĭ	19.05
Mărcĭ imperiale germane	117.10
London vista	239.27$^1/_2$
Paris vista	95.17$^1/_2$
Rente austr. 4% de corone	95.20
Note italiene	—.—

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Decemvre n. 1902.

	Cump.	Vênd.
Bancnot rom.	18.90	18.94
Argint român.	18.80	18.88
Napoleond'orĭ.	19.04	19.07
Galbenĭ	11.20	10.30
Lire turcescĭ	21.40	21.50
Ruble Rusescĭ	2.54	—.—
Mărcĭ germane	117.25	—.—
Scris fonc. Albina 5%	101.—	102.—

ABONAMENTE
LA
„Gazeta Transilvaniei."

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România și străinătate:	
Pe treĭ lunĭ	6 cor.	Pe treĭ lunĭ	10 fr.
Pe șése lunĭ	12 „	Pe șése lunĭ	20 „
Pe un an	24 „	Pe un an	40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România și streinătate:	
Pe an	4 cor.	Pe an	8 fr.
Pe șése lunĭ	2 „	Pe șése lunĭ	4 „
Pe treĭ lunĭ	1 „	Pe treĭ lunĭ	2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domniĭ carĭ se vor abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI."

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.